

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžp/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200240
Dátum vydania rozhodnutia:	13.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200240.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20 proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. novembra 2011, č. 8812/2011 - 1.10 (61/2011-rozkl.), o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2013, č.k. 2S 57/12-106, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2013, č.k. 2S 57/12-106 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 20. februára 2013, č.k. 2S 57/12-106, podľa § 250j ods. 2 písm. c) OSP zrušil rozhodnutie ministra životného prostredia SR č.: 8618/2011-1.10 (30/2011-rozkl.) zo dňa 28.11.2011 ako aj rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR, odboru výkonu štátnej správy č.: 3229/2011-2.2 zo dňa 23.09.2011, pričom žalovaného zaviazal na náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na to, že v konaní začatom na základe žiadosti poľovníckej organizácie Poľovníckeho združenia Čierny Vrch žiadateľ uviedol odhadované údaje o počte medveďov v poľovnom revíri, pričom žiadosť odôvodnil škodami spôsobenými v roku 2010 na poľnohospodárskych zvieratách, včelstvách a stretmi medveďa s ľuďmi. Ku škodám spôsobeným medveďom a stretom s ľuďmi došlo na miestach mimo zastavaných území, v oblastiach, kde sa človek vzhľadom na prirodzený výskyt medveďa musí správať obozretnejšie. Žiaden doklad o pohybe jedincov medveďa hneďho v blízkosti ľudských sídiel k žiadosti doložený nebol, pritom v stanovisku ŠOP SR k žiadosti sa len konštatuje možnosť konfliktov s medveďmi a že v minulosti boli medveďmi spôsobené škody na poľnohospodárskych kultúrach bez bližšieho spresnenia, pričom zdrojom týchto informácií bola samotná žiadosť o udelenie výnimky. Podľa názoru krajského súdu preto nie je možné urobiť jednoznačný záver o tom, že sú splnené zákonné podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z., pretože zo

zhromaždených podkladov rozhodnutia v predmetnej veci nevyplyva, že ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov v predmetných lokalitách je natoľko závažné, že výrazne prevyšuje záujem na ochrane živočíšneho druhu medveďa hnedého.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že ho považuje za nesprávny, pretože krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že krajský súd ignoroval činnosť správneho orgánu v správnom konaní, predovšetkým doplnenie spisovej dokumentácie o stanovisko ŠOP SR a o hodnotenie dôkazov zo strany správneho orgánu na základe podkladov odborných organizácií na ochranu prírody a na základe skutočností známych správneho orgánu z úradnej činnosti. Vytkol, že súd prvého stupňa sa údajmi ŠOP SR nevysporiadal a neuviedol žiadny dôvod, prečo údaje tejto odbornej organizácie MŽP SR nevzal do úvahy. Týmto postupom bol zo strany krajského súdu uvedený do neistoty, akým spôsobom má v budúcnosti vyhodnocovať stanoviská ŠOP SR, ktoré sú pre rozhodnutia správneho orgánu v uvedenej veci odbornými podkladmi. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a konanie zastavil.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach neidentifikovali čo sú „dostupné údaje Štátnej ochrany prírody“. Pokiaľ účastník konania nevie, čo sú podklady rozhodnutia, aké konkrétne skutkové okolnosti sú v nich uvedené, nie je možné považovať za preskúmateľné také rozhodnutie, ktoré správny orgán vydal na podklade týchto neidentifikovaných a neidentifikovateľných podkladov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny Vrch tak, že odstrel možno zrealizovať na lokalite dolina Ráztoky - lokalita Výpusty a Mýto, katastrálne územie B. odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2011 poslieďkou a postriežkou a od 01.06.2012 do 30.11.2012 poslieďkou a postriežkou. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíre uplynul už v

čase rozhodovania krajského súdu (20. februára 2013).

Neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynul čas, na ktorý bola povolená výnimka preskúvaným rozhodnutím žalovaného, žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané). To znamená, že v čase súdneho prieskumu už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli a súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobou napadnuté rozhodnutie, ktoré zo zákona stratilo platnosť, zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP a s § 246c ods.1 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 v spojení s § 246c ods.1 OSP zastavil, pretože konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré na základe zákona stratilo platnosť a účinnosť, a teda v danom prípade nejde o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods.3 OSP) a súčasne napadnutým rozhodnutím žalobca nemôže byť ukrátený na svojich právach (§ 247 ods.1 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP, v spojení s § 224 ods.1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1 .mája 2011).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.